

153. Размѣтка—та на пары—тѣ, колко—то ся падать на всяко село за таіж подать, ся оставя да си ѹправятъ сами колонисты—тѣ; при сбирашේ—то на тиа по пять копѣйки сребрны отъ всякож душъ, колонисты—тѣ трѣбова да ся сообразяватъ съ частни—тѣ вынѣды на всякого отъ нихъ.

Отдѣленіе Второ.

За поземелнѣ—тѣ подать.

I. Оклады на поземелнѣ—тѣ подать.

154. Колонисты—тѣ, по истеченіе—то на лготны—тѣ години, сж дѣлжны да плащатъ поземелнѣ подать.

155. Взимаема—та отъ колонисты—тѣ поземелна подать ся опрѣдѣлява по число—то на земи—тѣ, които дѣйствително ся намиратъ въ тѣхно владѣніе.

156. Таіж подать плащать колонисты—тѣ само за удобнѣ—тѣ землї, всичка—та неудобна и соленовата земя остава въ тѣхно владѣніе безъ да плащатъ за неїж подать.

157. Бѣлгарскы—тѣ, Румелійскы—тѣ и другы—тѣ Задунайскы прѣселенцы въ Бессарабіѣ плащать установленнѣ подать по двадесять и двѣ копѣйки сребрны за всякож десятинѣ, и по таіж смѣткѣ ся изисква да плаща всяко домородство за толкосъ землї, колко—то му е отрѣзано.

158. Старшины—тѣ, бейзицори—тѣ, выборны—тѣ и десятскы—тѣ не ся исключаватъ отъ платежа на казьоны—тѣ подати.

II. Размѣтка, сбираше и вносяніе.

159. Размѣтка—та на поземелны—тѣ подати ся оставя да си ѹправятъ сами колонисты—тѣ.

160. Кога правятъ размѣткѣ колонисты—тѣ по между си, сообразяватъ ся съ количество—то на землї—тѣ и съ числом—то на души—тѣ; при това ся оставя да си прави